

გ ა დ ა წ ყ ვ ე ტ ი ლ ე ბ ა საქართველოს სახელით

27 სექტემბერი, 2--- წელი
თბილისი

ქ.

შესავალი ნაწილი

თბილისის საქალაქო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა კოლეგია
მოსამართლე - დ---- წ-----
სხდომის მდივანი - ს----- დ-----

მოსარჩელე - გი----- გე-----
წარმომადგენელი - ხა----- ხუ-----

მოპასუხე - საქართველოს თავდაცვის სამინისტრო
წარმომადგენელი - ნი--- სო-----

დავის საგანი - ინდივიდუალური ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის ბათილად ცნობა, ახალი ინდივიდუალური ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტების გამოცემის დავალეზა, ქმედების განხორციელების დავალეზა

აღწერილობითი ნაწილი

1. სასარჩელო მოთხოვნა

1.1. ბათილად იქნეს ცნობილი საქართველოს შეიარაღებული ძალების გ-----
შ----- პირადი შემადგენლობის დეპარტამენტის 2--- წლის 8----- №M-----
---- გადაწყვეტილება გი----- გე-----ს ს----- სამსახურში ნამსახურობის
დადგენილი წესით გაანგარიშებისა და სახელმწიფო კომპენსაციის დანიშვნის
მიზნით, უფლებამოსილ ადმინისტრაციულ ორგანოში გადაგზავნაზე უარის
თქმის შესახებ;

1.2. საქართველოს თავდაცვის სამინისტროს დაევალოს კანონმდებლობით
დადგენილი წესით გამოსცეს ახალი ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტი

(წარდგინება) სსიპ სოციალური მომსახურების სააგენტოში წარსადგენად, რომლითაც გი----- გე-----ს დაუანგარიშდება ს----- სამსახურში წელთა ნამსახურობა და იგი განისაზღვრება 2- წელზე მეტი ხნით.

1.3. საქართველოს თავდაცვის სამინისტროს დაევალოს გი----- გე-----ს სასარგებლოდ ზიანის ანაზღაურება, მიუღებელი სახელმწიფო კომპენსაციის სახით 2--- წლის 1----- მისთვის სახელმწიფო კომპენსაციის დანიშვნამდე, კანონით დადგენილი ოდენობით.

2. მოპასუხის პოზიცია

მოპასუხე - საქართველოს თავდაცვის სამინისტრომ სარჩელი არ ცნო, მისმა წარმომადგენელმა მხარი დაუჭირა საქმეზე წარმოდგენილ შესაგებელს, განმარტა, რომ გასაჩივრებული ინდივიდუალური ადმინისტრაციულ - სამართლებრივი აქტი გამოცემულია კანონმდებლობის მოთხოვნათა სრული დაცვით და არ არსებობს მისი ბათილად ცნობისა და სარჩელის დაკმაყოფილების საფუძველი.

3. ფაქტობრივი გარემოებები

დადგენილი ფაქტობრივი გარემოებები

საქართველოს შეიარაღებული ძ----- 2--- წლის 2- დ----- ბრძანებით, მოსარჩელე გი----- გე----- დათხოვნილი იქნა ს----- სამსახურიდან რეზერვში.

საქართველოს თავდაცვის მინისტრის 2--- წლის 2- დ----- ბრძანებით, მოსარჩელე გი----- გე-----ს 1--- წლის 1- დ----- 1--- წლის პირველ ა----- დაუდგინდა ს----- სამსახურის გავლა.

2--- წლის 1- იანვარს, მოსარჩელე გი----- გე-----მა განცხადებით მიმართა საქართველოს თავდაცვის სამინისტროს და ითხოვა მისი ს----- სამსახურში ნამსახურობის დადგენილი წესით გაანგარიშება და სახელმწიფო კომპენსაციის დანიშვნის მიზნით, უფლებამოსილ ადმინისტრაციულ ორგანოში გადაგზავნა, რაზეც საქართველოს შეიარაღებული ძალების გ----- შ----- პირადი შემადგენლობის დეპარტამენტმა 2--- წლის 8----- მიიღოს გადაწყვეტილება გი----- გე-----ს ს----- სამსახურში ნამსახურობის დადგენილი წესით გაანგარიშებისა და სახელმწიფო კომპენსაციის დანიშვნის მიზნით, უფლებამოსილ ადმინისტრაციულ ორგანოში გადაგზავნაზე უარის თქმის შესახებ იმ საფუძველით, რომ მისი ს----- სამსახურში ნამსახურობის პერიოდი არ აღემატებოდა 2- წელს, კერძოდ მისი ს----- სამსახურში ნამსახურობის ვადა შეადგენდა 1- წელსა და 2- დღეს.

მტკიცებულება, რომელსაც ეყრდნობა სასამართლო:

- „ს----- სამსახურიდან დათხოვნის შესახებ“ საქართველოს შეიარაღებული ძა-----
----- 2--- წლის 2- დ----- № M----- ბრძანება (ს.ფ.56);
- „ს----- სამსახურის დადგენის შესახებ“ საქართველოს თავდაცვის მინისტრის
2--- წლის 2- დ----- №M----- ბრძანება (ს.ფ. 17);
- საქართველოს შეიარაღებული ძალების გ----- შ----- პირადი
შემადგენლობის დეპარტამენტის 2--- წლის 8----- №M-----
გადაწყვეტილება (ს.ფ. 14);
- მხარეთა ახსნა-განმარტება;
- საქმეში არსებული სხვა მტკიცებულებები.

სამოტივაციო ნაწილი

4. შემაჯამებელი სასამართლო დასკვნა

საქმეში არსებული მასალების გაცნობის, მხარეთა ახსნა-განმარტებების მოსმენის, სარჩელის ფაქტობრივი და სამართლებრივი საფუძვლიანობის შემოწმებისა და საქმეში არსებულ მტკიცებულებათა სამართლებრივი შეფასების შედეგად, სასამართლო მივიდა იმ დასკვნამდე, რომ გი----- გე-----ს სარჩელი ნაწილობრივ უნდა დაკმაყოფილდეს.

5. კანონები, რომლებითაც სასამართლომ იხელმძღვანელა

საქართველოს კონსტიტუცია, ადამიანის უფლებათა და ძირითად თავისუფლებათა დაცვის ევროპული კონვენცია და მისი პირველი დამატებითი ოქმი, „ს-----, შინაგან საქმეთა ორგანოების და სახელმწიფო დაცვის სპეციალური სამსახურიდან თადარიგში დათხოვნილ პირთა და მათი ოჯახის წევრთა სოციალური უზრუნველყოფის შესახებ“ საქართველოს კანონი, „სახელმწიფო კომპენსაციისა და სახელმწიფო აკადემიური სტიპენდიის შესახებ“ საქართველოს კანონი, „ს----- მოსამსახურის სტატუსის შესახებ“ საქართველოს კანონი, საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსი.

6. სამართლებრივი შეფასება

6.1. საქართველოს კონსტიტუციის 42-ე მუხლის პირველი პუნქტი ყველას აძლევს გარანტირებულ უფლებას თავისი უფლებებისა და თავისუფლებების დასაცავად სასამართლოს მიმართოს.

ადამიანის უფლებათა და ძირითად თავისუფლებათა დაცვის კონვენციის მე-6 მუხლის, პირველი პუნქტის შესაბამისად, სამოქალაქო უფლებათა და მოვალეობათა განსაზღვრისას ან წარდგენილი ნებისმიერი სისხლისსამართლებრივი ბრალდების საფუძვლიანობის გამორკვევისას ყველას აქვს გონივრულ ვადაში მისი საქმის სამართლიანი და საქვეყნო განხილვის

უფლება კანონის საფუძველზე შექმნილი დამოუკიდებელი და მიუკერძოებელი სასამართლოს მიერ.

საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის 2-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, სარჩელი შეიძლება აღიძრას ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის ბათილად ცნობის მოთხოვნით.

საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის მე-2 მუხლის პირველი ნაწილის „დ“ ქვეპუნქტის თანახმად, ინდივიდუალურ ადმინისტრაციულ - სამართლებრივ აქტად ჩაითვლება ადმინისტრაციული ორგანოს მიერ ადმინისტრაციული კანონმდებლობის საფუძველზე გამოცემული სამართლებრივი აქტი, რომელიც აწესებს, ცვლის, წყვეტს ან ადასტურებს პირის ან პირთა შეზღუდული წრის უფლებებსა და მოვალეობებს. **ინდივიდუალურ ადმინისტრაციულ - სამართლებრივ აქტად ჩაითვლება აგრეთვე ადმინისტრაციული ორგანოს მიერ მიღებული გადაწყვეტილება მის უფლებამოსილებას მიკუთვნებული საკითხის დაკმაყოფილებაზე განმცხადებლისათვის უარის თქმის შესახებ, ასევე ადმინისტრაციული ორგანოს მიერ გამოცემული ან დადასტურებული დოკუმენტი, რომელსაც შეიძლება მოჰყვეს სამართლებრივი შედეგი.**

ამრიგად, ზემოაღნიშნული ნორმების შინაარსიდან გამომდინარე, სასამართლო მიიჩნევს, რომ გასაჩივრებული საქართველოს შეიარაღებული ძალების გ-----შ----- პირადი შემადგენლობის დეპარტამენტის 2--- წლის 8----- №M----- გადაწყვეტილება გი----- გე-----ს ს----- სამსახურში ნამსახურობის დადგენილი წესით გაანგარიშებისა და სახელმწიფო კომპენსაციის დანიშვნის მიზნით, უფლებამოსილ ადმინისტრაციულ ორგანოში გადაგზავნაზე უარის თქმის შესახებ, ინდივიდუალური ადმინისტრაციულ - სამართლებრივი აქტია, იგი შეიცავს საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის მე-2 მუხლის პირველი ნაწილის „დ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული ინდივიდუალურ ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის ლეგალური დეფინიციის ყველა ელემენტს. ამდენად, საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის მე-2 მუხლის პირველი ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტის შესაბამისად, დავის განხილვისას უნდა შემოწმდეს მისი შესაბამისობა საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსით დადგენილი აქტის გამოცემის მომწესრიგებელ შესაბამის ნორმებთან, ასევე სხვა საკანონმდებლო თუ კანონქვემდებარე ნორმატიული აქტების დებულებებთან.

ამასთან, საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის 23-ე მუხლის პირველი ნაწილისა და 24-ე მუხლის პირველი ნაწილის მიხედვით, სარჩელი შეიძლება აღიძრას ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის გამოცემისა და ადმინისტრაციული ორგანოსათვის ქმედების განხორციელების დავალების მოთხოვნით. შესაბამისად, სასამართლომ ასევე უნდა იმსჯელოს

გამომდინარეობს, თუ არა საქართველოს კანონმდებლობის მოთხოვნებიდან მოსარჩელე გი----- გე-----ს მოთხოვნა საქართველოს თავდაცვის სამინისტროსთვის წარდგინების გადაგზავნისა და ზიანის სახით, მიუღებელი სახელმწიფო კომპენსაციის ანაზღაურების თაობაზე.

6.2. სასამართლო პირველ ყოვლისა მიუთითებს საქართველოს კონსტიტუციის პრეამბულაზე, რომლის თანახმად, საქართველოს მოქალაქეთა ურყევი ნებაა, რომ დაამკვიდრონ, მათ შორის **სოციალური და სამართლებრივი სახელმწიფო**.

ამასთან, საქართველოს კონსტიტუციის 44-ე მუხლის პირველი პუნქტი ყველას ავალდებულებს საქართველოს კონსტიტუციისა და საქართველოს კანონმდებლობის მოთხოვნათა შესრულებას.

საქართველოს კონსტიტუციის მე-13 მუხლის პირველი პუნქტის შესაბამისად, საქართველო მფარველობს თავის მოქალაქეს განურჩევლად მისი ადგილსამყოფელისა. სასამართლო განმარტავს, რომ საქართველოს კონსტიტუციის აღნიშნული დანაწესი ადმინისტრაციულ ორგანოებს პოზიტიური თვალსაზრისით ავალდებულებს უზრუნველყონ საქართველოს მოქალაქეთა **კანონიერი ინტერესების** დაცვა და ნეგატიური თვალსაზრისით **არ დაუშვან მოქალაქეთა ასეთი უფლებების არამართლზომიერი შეზღუდვა**.

საქართველოს კონსტიტუციის 21-ე მუხლის პირველი პუნქტის შესაბამისად, საკუთრება და მემკვიდრეობის უფლება აღიარებული და ხელშეუვალია. დაუშვებელია საკუთრების, მისი შეძენის, გასხვისების ან მემკვიდრეობით მიღების საყოველთაო უფლების გაუქმება.

ადამიანის უფლებათა და ძირითად თავისუფლებათა ევროპული კონვენციის პირველი დამატებითი ოქმის პირველი მუხლის თანახმად, ყოველ ფიზიკურ ან იურიდიულ პირს აქვს თავისი საკუთრებით შეუფერხებელი სარგებლობის უფლება.

სასამართლო განმარტავს, რომ საკუთრების ძირითადი უფლებით დაცული სფეროს განუყოფელი ნაწილია ასევე პირის მოთხოვნის უფლება, რომელიც კანონმდებლობის საფუძველზე წარმოეშობა მას და იგი ისეთივე დაცვის ღირსი ობიექტია, როგორც მთლიანად საკუთრების უფლება.

სასამართლო მიუთითებს საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს პრაქტიკაზე, რომლითაც კონსტიტუციით გარანტირებული საკუთრების უფლება სწორედ ასეა განმარტებული (იხ. თუნდაც საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს 2-05 წლის 28 ივლისის გადაწყვეტილება №1/14/184,2-8 საქმეზე სააქციო საზოგადოებები - „საქგაზი“ და „ანაჯგუფი“ საქართველოს პარლამენტის წინააღმდეგ, გვ.5) კერძოდ, აღნიშნულ გადაწყვეტილებაში საკონსტიტუციო

სასამართლომ განმარტა, რომ საქართველოს კონსტიტუციის 21-ე მუხლით გარანტირებული საკუთრების უფლება პირველ რიგში გულისხმობს საკუთრების უფლების ყველასათვის თანაბრად აღიარებასა უზრუნველყოფას, იმისაგან დამოუკიდებლად, თუ რა სახით ვლინდება საკუთრების უფლება - **ფიზიკურ ნივთებზე უშუალო საკუთრების უფლებით, თუ მოთხოვნის უფლებაზე საკუთრებით. იქვე, საკონსტიტუციო სასამართლო უთითებს ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს პრეცედენტულ სამართალზე, რომლის მიხედვითაც მოთხოვნის უფლება, ასევე შეიძლება განხილულ იქნეს როგორც საკუთრების უფლება.**

ამასთან, ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს პრეცედენტული სამართლის მიხედვით, საკუთრების ცნება, ასევე მოიცავს მოთხოვნის უფლებას და იგი კონვენციის პირველი დამატებითი ოქმით გარანტირებული საკუთრების უფლებით დაცული სფეროს განუყოფელი ნაწილია (იხ. თუნდაც ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს 2-10 წლის 2 თებერვლის გადაწყვეტილება საქმეზე კლაუს და იური კილაძეები საქართველოს წინააღმდეგ საჩივრის №7975/06 გვ. 16). აღნიშნულ გადაწყვეტილებაში ადამიანის უფლებათა ევროპულმა სასამართლომ განმარტა, რომ ამ მხრივ საჭიროა იმის შეხსენება, რომ მოცემულ სფეროში ჩამოყალიბებული პრეცედენტული სამართლის მიხედვით, „ქონების“ ცნება შეიძლება მოცავდეს, როგორც „ამჟამინდელ ქონებას“, ისე **ქონებრივ ღირებულებებს, რომლებზე დაყრდნობითაც მომჩივანს შეუძლია პრეტენზია ჰქონდეს სულ ცოტა „ლეგიტიმური მოლოდინის“ ქონაზე, მიიღოს სარგებელი საკუთრების უფლებიდან.**

საქართველოს კონსტიტუციის მე-7 მუხლის თანახმად, სახელმწიფო ცნობს და იცავს ადამიანის საყოველთაოდ აღიარებულ უფლებებსა და თავისუფლებებს, როგორც წარუვალ და უზენაეს ღირებულებებს. ხელისუფლების განხორციელებისას ხალხი და სახელმწიფო შეზღუდულნი არიან ამ უფლებებითა და თავისუფლებებით, როგორც უშუალოდ მოქმედი სამართლით.

სასამართლო განმარტავს, რომ კონსტიტუციის პრინციპებიდან გამომდინარეობს სახელმწიფოს მხრიდან ისეთი სოციალური დაცვის გარანტიების უზრუნველყოფა, როგორიცაა სახელმწიფო კომპენსაციის დანიშვნა **კანონით გათვალისწინებული პირობების არსებობისას.**

ადამიანის უფლებათა საყოველთაო დეკლარაციის 2--ე მუხლის შესაბამისად, ყოველ ადამიანს, როგორც საზოგადოების წევრს, **აქვს სოციალური უზრუნველყოფის უფლება** და უფლება განახორციელოს ეკონომიკურ, სოციალურ და კულტურულ დარგებში, ნაციონალური მეცადინეობისა და საერთაშორისო თანამშრომლობის მეშვეობით და ყოველი სახელმწიფოს სტრუქტურისა და რესურსების შესაბამისად, ის უფლებები, რომლებიც

აუცილებელია მისი ღირსების შენარჩუნებისა და მისი პიროვნების თავისუფალი განვითარებისათვის.

სასამართლო მიუთითებს ევროპის სოციალური ქარტიის მე-1- მუხლზე, რომლის შესაბამისად, სოციალური უზრუნველყოფის უფლების ეფექტურად განხორციელების მიზნით, მხარეები ვალდებულიებას იღებენ შექმნან და შეინარჩუნონ სოციალური უზრუნველყოფის სისტემა. შეინარჩუნონ სოციალური უზრუნველყოფის სისტემა დამაკმაყოფილებელ დონეზე, რომელიც უნდა შეესაბამებოდეს ევროპის სოციალური უზრუნველყოფის კოდექსის რატიფიკაციისათვის აუცილებელ დონეს. მიიღონ ზომები სოციალური უზრუნველყოფის სისტემის გაუმჯობესების მიზნით.

„ეკონომიკური, სოციალური და კულტურული უფლებების შესახებ“ პაქტის მე-9 მუხლის შესაბამისად, ამ პაქტის მონაწილე სახელმწიფოები აღიარებენ **თითოეული ადამიანის უფლებას სოციალურ უზრუნველყოფაზე**, სოციალური დაზღვევის ჩათვლით.

ამრიგად, დავის განხილვისას, სასამართლოს მსჯელობის საგანს წარმოადგენს მოსარჩელე გი----- გე-----ს მოთხოვნა სოციალური უზრუნველყოფის თაობაზე ეფუძნება, თუ არა კანონმდებლობით დადგენილ პირობებს და მოპასუხე საქართველოს თავდაცვის სამინისტროს უარი გამომდინარეობს, თუ არა საქართველოს კანონმდებლობიდან.

6.3. სასამართლო აღნიშნავს, რომ „ს-----, შინაგან საქმეთა ორგანოების და სახელმწიფო დაცვის სპეციალური სამსახურიდან თადარიგში დათხოვნილ პირთა და მათი ოჯახის წევრთა სოციალური უზრუნველყოფის შესახებ“ საქართველოს კანონის პირველი მუხლის პირველი პუნქტის „ა“, „გ“, „დ“, „ე“ ქვეპუნქტების შესაბამისად, ამ კანონით დადგენილი პირობებით, ნორმებითა და წესებით **სახელმწიფო კომპენსაციით უზრუნველყოფას ექვემდებარებიან ს-----**, შინაგან საქმეთა ორგანოების და სახელმწიფო დაცვის სპეციალური სამსახურიდან **თადარიგში დათხოვნილი საქართველოში მუდმივად მცხოვრები საქართველოს მოქალაქეობის მქონე ოფიცრები**, ზევადიან, **ნებაყოფლობით ს----- სამსახურში** და ს----- რეზერვის პირველ თანრიგში ხელშეკრულებით (კონტრაქტით) მიღებული ს----- **მოსამსახურეები, რომლებიც მსახურობდნენ საქართველოს ს----- ძალებში, საქართველოს შინაგან საქმეთა სამინისტროს შინაგან ჯარებში**, საქართველოს სახელმწიფო საზღვრის დაცვის სახელმწიფო დეპარტამენტის სასაზღვრო ძალებში, სახელმწიფო უშიშროების ორგანოებში, დაზვერვის სახელმწიფო დეპარტამენტში, საქართველოს სახელმწიფო უსაფრთხოების სამსახურის სისტემაში, სახელმწიფო უსაფრთხოებისა და კრიზისების მართვის საბჭოს აპარატში. **ოფიცრები**, მათ შორის, ს----- პროკურატურის, ყოფილი ს-----

ტრიბუნალის, ს----- სასამართლოს ოფიცრები, **ზევადიან**, ნებაყოფლობით ს-----
 ----- სამსახურში ხელშეკრულებით (კონტრაქტით) მიღებული ს-----
მოსამსახურეები, რომლებიც მსახურობდნენ ყოფილ სსრ კავშირის და
 დამოუკიდებელ სახელმწიფოთა თანამეგობრობის წევრ სახელმწიფოთა
შეიარაღებულ ძალებში, შინაგან, სასაზღვრო, სარკინიგზო, სამთავრობო
 კავშირგაბმულობის, სამოქალაქო თავდაცვის, ს----- სამშენებლო ჯარებში,
 სახელმწიფო უშიშროების, საგარეო დაზვერვის, ს----- იუსტიციის
 ორგანოებში, სხვა კანონიერ ს----- ფორმირებებში, დამოუკიდებელ
 სახელმწიფოთა თანამეგობრობის წევრ სახელმწიფოთა შეიარაღებულ ძალებში
 და მათი ოჯახის წევრები, თუ ამ პირთა საპენსიო უზრუნველყოფის საკითხი
 სხვაგვარად არ არის დადგენილი საქართველოს საერთაშორისო
 ხელშეკრულებით ან შეთანხმებით, რიგითი და უფროსი შემადგენლობის
 პირები, რომლებიც მსახურობდნენ საქართველოს შინაგან საქმეთა ორგანოებში,
 ყოფილი სსრ კავშირის და საქართველოს სსრ-ის, დამოუკიდებელი
 თანამეგობრობისა და თანამეგობრობაში შეუსვლელი სახელმწიფოების შინაგან
 საქმეთა ორგანოებში, თუ ამ პირთა საპენსიო უზრუნველყოფის საკითხი
 სხვაგვარად არ არის დადგენილი საქართველოსა და ყოფილ სსრ კავშირში
 შემაჯალ მოკავშირე რესპუბლიკებს, დამოუკიდებელ სახელმწიფოთა
 თანამეგობრობისა და თანამეგობრობაში შეუსვლელ სახელმწიფოებს შორის
 დადებული ხელშეკრულებით (შეთანხმებით). პარტიზანები, **მოხალისეები**,
 პარტიზანული და მოხალისეთა რაზმების მეთაურები, რომელთა თანამდებობები
 შეესაბამებოდა ოფიცერთა თანამდებობებს.

მოცემულ შემთხვევაში, საქმეში წარმოდგენილი მტკიცებულებებით
 დადგენილია, რომ საქართველოს შეიარაღებული ძ-----
 2--- წლის 2- დ----- ბრძანებით, მოსარჩელე გი----- გე----- დათხოვნილი იქნა
 ს----- სამსახურიდან რეზერვში. ამასთან, საქართველოს თავდაცვის მინისტრის
 2--- წლის 2- დ----- ბრძანებით, მოსარჩელე გი----- გე-----ს 1--- წლის 1-----
 -- 1--- წლის პირველ ა----- დაუდგინდა ს----- სამსახურის გავლა.

საქმეში წარმოდგენილი მტკიცებულებებით და მხარეთა ახსნა-განმარტებით,
 ასევე დადგენილია, რომ 2--- წლის 1- იანვარს, მოსარჩელე გი----- გე-----მა
 განცხადებით მიმართა საქართველოს თავდაცვის სამინისტროს და ითხოვა მისი
 ს----- სამსახურში ნამსახურობის დადგენილი წესით გაანგარიშება და
 სახელმწიფო კომპენსაციის დანიშვნის მიზნით, უფლებამოსილ
 ადმინისტრაციულ ორგანოში გადაგზავნა, რაზეც საქართველოს შეიარაღებული
 ძალების გ----- შ----- პირადი შემადგენლობის დეპარტამენტმა 2--- წლის 8-
 ----- მიიღოს გადაწყვეტილება გი----- გე-----ს ს----- სამსახურში
 ნამსახურობის დადგენილი წესით გაანგარიშებისა და სახელმწიფო
 კომპენსაციის დანიშვნის მიზნით, უფლებამოსილ ადმინისტრაციულ ორგანოში
 გადაგზავნაზე უარის თქმის შესახებ იმ საფუძვლით, რომ მისი ს-----
 სამსახურში ნამსახურობის პერიოდი არ აღემატებოდა 2- წელს, კერძოდ მისი ს-----

----- სამსახურში ნამსახურობის ვადა შეადგენდა 1- წელსა და 2- დღეს.

სასამართლო აღნიშნავს, რომ საქართველოს შრომის, ჯანმრთელობისა და სოციალური დაცვის მინისტრის 2-06 წლის 10 თებერვლის N46/ნ ბრძანებით დამტკიცებული „სახელმწიფო პენსიის/საპენსიო პაკეტისა და სახელმწიფო კომპენსაციის დანიშვნისა და გაცემის წესების“ მე-15 მუხლის პირველი პუნქტის თანახმად, **კომპენსაციას შესაბამისი განცხადების საფუძველზე ნიშნავს სააგენტო. განაცხადს თან უნდა ერთოდეს შესაბამისი უწყების წარდგინება**, რომელიც მზადდება კანონით გათვალისწინებული პირობების დაკმაყოფილების საფუძველზე და თან ერთვის ყველა საჭირო დოკუმენტი.

6.4. სასამართლო, საქმეში არსებული მტკიცებულებების სამართლებრივი შეფასების შედეგად, მივიდა იმ დასკვნამდე, რომ საქართველოს შეიარაღებული ძალების გ----- შ----- პირადი შემადგენლობის დეპარტამენტის 2--- წლის 8----- №M----- გადაწყვეტილების მიმართ გამოყენებულ უნდა იქნეს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის 32-ე მუხლის მე-4 ნაწილი, რამდენადაც ადმინისტრაციული ორგანოს მიერ სადავო ინდივიდუალური ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტები გამოიცა საქმის გარემოებათა გამოკვლევისა და შეფასების გარეშე, ასევე, არსებითად არის დარღვეული მათი მომზადების კანონმდებლობით დადგენილი სხვა მოთხოვნები, რაც საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის 60¹ მუხლის პირველი ნაწილის მიხედვით აქტის ბათილად ცნობის საფუძველს წარმოადგენს, კერძოდ, საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის 60¹ მუხლის მე-2 ნაწილის მიხედვით, ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის მომზადების ან გამოცემის წესის არსებით დარღვევად ჩაითვლება ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის გამოცემა ადმინისტრაციული წარმოების სახის დარღვევით, **ანდა კანონის ისეთი დარღვევით, რომლის არარსებობის შემთხვევაში, მოცემულ საკითხზე მიღებული იქნებოდა სხვაგვარი გადაწყვეტილება.**

სასამართლო მიუთითებს „ს----- მოსამსახურის სტატუსის შესახებ“ საქართველოს კანონის მე-15 მუხლის პირველ და მე-2 პუნქტებზე, რომელთა შესაბამისად, **ს----- მოსამსახურეს საომარი მდგომარეობის დროს მოქმედ ს----- ნაწილში ყოფნის ან შეიარაღებულ კონფლიქტში უშუალო მონაწილეობის ან მშვიდობიან პერიოდში სპეციალური დავალების შესრულების დროს, რომელიც გათანაბრებული იქნება საბრძოლო მოქმედებებთან, ერთი დღე ჩაეთვლება ნამსახურობის სამ დღედ. ამ მუხლის პირველ პუნქტში მითითებულ ს----- მოსამსახურეებს ყველა სახის ფულადი სარგოები დროის ამ პერიოდში უნაზღაურდებათ შესაბამისად სამმაგი და ორმაგი ოდენობით.**

სასამართლო, ასევე მიუთითებს „ს-----, შინაგან საქმეთა ორგანოების და

სახელმწიფო დაცვის სპეციალური სამსახურიდან თადარიგში დათხოვნილ პირთა და მათი ოჯახის წევრთა სოციალური უზრუნველყოფის შესახებ“ საქართველოს კანონის მე-16 მუხლის მე-3 პუნქტზე, რომელიც იმპერატიულად ადგენს, რომ **წელთა ნამსახურობაში ჩაითვლება განსაკუთრებულ პირობებში სამსახურის პერიოდი შეღავათიანი გაანგარიშებით.**

სასამართლო აღნიშნავს, რომ, მოპასუხე ადმინისტრაციულ ორგანოს, მოცემულ შემთხვევაში არა აქვს გამოკვლეული და შეფასებული, მოსარჩელე გი----- გე----- — მონაწილეობას იღებდა, თუ არა საომარი მდგომარეობის დროს, შეიარაღებულ კონფლიქტში და შესაბამისად, ასეთის არსებობის შემთხვევაში გამოყენებული უნდა იქნეს, თუ არა მისი ნამსახურობის წლების გაანგარიშებისას შეღავათიანი რეჟიმი.

სასამართლო მიუთითებს საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის 96-ე მუხლის პირველი ნაწილზე, რომლის შესაბამისად, **ადმინისტრაციული ორგანოს ვალდებულებას წარმოადგენს საქმისათვის მნიშვნელობის მქონე გარემოებათა გამოკვლევა.** სწორედ საქმის გარემოებათა შეფასებისა და ურთიერთშეჯერების საფუძველზე უნდა იქნეს ადმინისტრაციული ორგანოს მიერ გადაწყვეტილება მიღებული. აღნიშნული ნორმის საფუძველზე, ადმინისტრაციულმა ორგანომ ყოველმხრივ უნდა გამოიკვლიოს, სწორად შეაფასოს საქმისათვის არსებითი მნიშვნელობის მქონე გარემოებები და ისე გამოსცეს ადმინისტრაციული აქტი. დაუშვებელია, ინდივიდუალური ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის გამოცემას საფუძვლად დაედოს ისეთი გარემოება ან ფაქტი, რომელიც კანონით დადგენილი წესით არ არის გამოკვლეული ადმინისტრაციული ორგანოს მიერ. ზემოაღნიშნული ნორმიდან გამომდინარე, თუ სასამართლო მიიჩნევს, რომ ადმინისტრაციულმა ორგანომ არ გამოიკვლია საქმისათვის მნიშვნელობის მქონე გარემოებები და ისე გამოსცა ადმინისტრაციული აქტი, იგი უფლებამოსილია სადავო საკითხის გადაუწყვეტლად ბათილად ცნოს ინდივიდუალური ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტი და დაავალოს შესაბამის ადმინისტრაციულ ორგანოს გამოსცეს ახალი აქტი.

საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის მე-5 მუხლის პირველ ნაწილში რეგლამენტირებულია ადმინისტრაციული ორგანოს უფლებამოსილების განხორციელების სავალდებულო პრინციპი - უფლებამოსილების განხორციელება კანონის საფუძველზე, რაც გულისხმობს, რომ ადმინისტრაციულ ორგანოს ეკრძალება კანონმდებლობის მოთხოვნების საწინააღმდეგოდ განახორციელოს რაიმე მოქმედება.

ამასთან, საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის 53-ე მუხლის მე-5

ნაწილის თანახმად, ადმინისტრაციული ორგანო უფლებამოსილი არ არის თავისი გადაწყვეტილება დააფუძნოს იმ გარემოებებზე, ფაქტებზე, მტკიცებულებებზე ან არგუმენტებზე, რომლებიც არ იქნა გამოკვლეული და შესწავლილი ადმინისტრაციული წარმოების დროს.

ინდივიდუალური ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის დასაბუთების კანონისმიერი ვალდებულება განპირობებულია იმ გარემოებით, რომ ადმინისტრაციული ორგანო შებოჭოს სამართლით და მოაქციოს თვითკონტროლის ფარგლებში, რამდენადაც გადაწყვეტილების მიღება უნდა ეფუძნებოდეს კონკრეტულ გარემოებებს და ფაქტებს, რომელთა შეფასებასაც ადმინისტრაციული ორგანო მიჰყავს საკითხის ამა თუ იმ გადაწყვეტამდე, ანუ სწორედ კონკრეტული ფაქტები და საქმის გარემოებები განსაზღვრავს გადაწყვეტილების იურიდიულ შედეგს და არა პირიქით. გარდა აღნიშნულისა, გადაწყვეტილების დასაბუთება აუცილებელია ადრესატისათვის, რათა შეაფასოს მისი მართლზომიერება, დარწმუნდეს მის კანონშესაბამისობაში, ხოლო უფლების დარღვევის განცდის შემთხვევაში ისარგებლოს გასაჩივრების შესაძლებლობით, მას უნდა შეეძლოს იცოდეს რა არგუმენტებით უნდა დაუპირისპირდეს მიღებულ გადაწყვეტილებას, რასაც დასაბუთების გარეშე გადაწყვეტილების მიღების პირობებში, მოკლებულია.

სასამართლო განმარტავს, რომ სასამართლოს უფლებამოსილება სადავო საკითხის გადაუწყვეტლად ბათილად ცნოს ადმინისტრაციული ორგანოს მიერ მიღებული ადმინისტრაციული აქტი, განსაზღვრულია საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის 32-ე მუხლის მე-4 ნაწილით, კერძოდ, აღნიშნული ნორმის თანახმად, თუ სასამართლო მიიჩნევს, რომ ინდივიდუალური ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტი გამოცემულია საქმისათვის არსებითი მნიშვნელობის გარემოების გამოკვლევისა და შეფასების გარეშე, რაც მოცემულ შემთხვევაში სახეზეა, იგი უფლებამოსილია სადავო საკითხის გადაუწყვეტლად ბათილად ცნოს იგი და დაავალოს ადმინისტრაციულ ორგანოს ამ გარემოებათა გამოკვლევისა და შეფასების შემდეგ გამოსცეს ახალი ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტი.

ამდენად, სასამართლო მიიჩნევს, რომ საქართველოს თავდაცვის სამინისტროს მიერ ადმინისტრაციული წარმოება ჩატარებულ იქნა არასრულყოფილად, ადმინისტრაციული წარმოების ფარგლებში არ იქნა გამოკვლეული და შეფასებული მოსარჩელე გი----- გე----- მონაწილეობას იღებდა, თუ არა საომარი მდგომარეობის დროს, შეიარაღებულ კონფლიქტში და შესაბამისად, ასეთის არსებობის შემთხვევაში გამოყენებული უნდა იქნეს, თუ არა მისი ნამსახურობის წლების გაანგარიშებისას შეღავათიანი რეჟიმი და იგი შეცვლიდა

თუ არა ს----- სამსახურში მისი ნამსახურობის საერთო ხანგრძლივობას.

ზემოაღნიშნული მსჯელობისა და მითითებული ნორმებიდან გამომდინარე, სასამართლო მივიდა იმ დასკვნამდე, რომ გი----- გე-----ს სარჩელი ნაწილობრივ უნდა დაკმაყოფილდეს, სადავო საკითხის გადაუწყვეტლად ბათილად უნდა იქნეს ცნობილი საქართველოს შეიარაღებული ძალების გ----- -- შ----- პირადი შემადგენლობის დეპარტამენტის 2--- წლის 8----- №M----- გადაწყვეტილება გი----- გე-----ს ს----- სამსახურში ნამსახურობის დადგენილი წესით გაანგარიშებისა და სახელმწიფო კომპენსაციის დანიშვნის მიზნით, უფლებამოსილ ადმინისტრაციულ ორგანოში გადაგზავნაზე უარის თქმის შესახებ და მოპასუხე საქართველოს თავდაცვის სამინისტროს უნდა დაევალოს, საქმისათვის მნიშვნელობის მქონე, გადაწყვეტილების სამოტივაციო ნაწილში მითითებული გარემოებების გამოკვლევისა და შეფასების შემდეგ, კანონით დადგენილ ვადაში, გამოსცეს ახალი ინდივიდუალური ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტი სადავო საკითხთან დაკავშირებით.

რაც შეეხება, მოსარჩელე გი----- გე-----ს დანარჩენ სასარჩელო მოთხოვნებს, სასამართლო აღნიშნავს, რომ ვინაიდან, სასამართლომ სადავო ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტი, საქმისათვის მნიშვნელობის მქონე გარემოებების გამოკვლევისა და შეფასების გარეშე გამოცემულად მიიჩნია, სადავო საკითხის გადაუწყვეტლად ცნო იგი ბათილად და ადმინისტრაციულ ორგანოს საქმისათვის მნიშვნელობის მქონე გარემოებების გამოკვლევისა და შეფასების შემდეგ, ახალი ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის გამოცემა დაავალა, ისინი არ უნდა დაკმაყოფილდეს.

7. საპროცესო ხარჯები

7.1. საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის მე-9 მუხლის, აგრეთვე „სახელმწიფო ბაჟის შესახებ“ საქართველოს კანონის მე-5 მუხლის პირველი პუნქტის „უ“ ქვეპუნქტის თანახმად, მოსარჩელე და მოპასუხე გათავისუფლებულნი არიან სახელმწიფო ბაჟის გადახდისაგან. საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 55-ე მუხლის მე-3 ნაწილის თანახმად, როდესაც ორივე მხარე გათავისუფლებულია სახელმწიფო ბაჟისგან, საქმეზე გაწეულ ხარჯს ანაზღაურებს სახელმწიფო.

სარეზოლუციო ნაწილი

სასამართლომ იხელმძღვანელა საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის პირველი, მეორე, 2--ე, 32-ე, მუხლებით, საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის მე-8, 53-ე, 244-ე, 248-ე, 249-ე, 257-ე, 364-ე, 367-ე, 369-ე

მუხლებით და

გ ა დ ა წ ყ ვ ი ტ ა :

1. გი----- გე-----ს სარჩელი ნაწილობრივ დაკმაყოფილდეს;
2. სადავო საკითხის გადაუწყვეტლად ბათილად იქნეს ცნობილი საქართველოს შეიარაღებული ძალების გ----- შ----- პირადი შემადგენლობის დეპარტამენტის 2--- წლის 8----- №M----- გადაწყვეტილება გი----- გე-----ს ს----- სამსახურში ნამსახურობის დადგენილი წესით გაანგარიშებისა და სახელმწიფო კომპენსაციის დანიშვნის მიზნით, უფლებამოსილ ადმინისტრაციულ ორგანოში გადაგზავნაზე უარის თქმის შესახებ და მოპასუხე საქართველოს თავდაცვის სამინისტროს დაევალოს, საქმისათვის მნიშვნელობის მქონე, გადაწყვეტილების სამოტივაციო ნაწილში მითითებული გარემოებების გამოკვლევისა და შეფასების შემდეგ, კანონით დადგენილ ვადაში, გამოსცეს ახალი ინდივიდუალური ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტი სადავო საკითხთან დაკავშირებით, ამ გადაწყვეტილების კანონიერ ძალაში შესვლიდან კანონით დადგენილ ვადაში;
3. დანარჩენი სასარჩელო მოთხოვნები არ დაკმაყოფილდეს;
4. მხარეები გათავისუფლებულები არიან სახელმწიფო ბაჟის გადახდის ვალდებულებისაგან;
5. გადაწყვეტილება შეიძლება გასაჩივრდეს სააპელაციო საჩივრის შეტანის გზით თბილისის სააპელაციო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა პალატაში (მდებარე: ქ. თბილისი, გრიგოლ რობაქიძის გამზ. 7ა) თბილისის საქალაქო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა კოლეგიის მეშვეობით (მდებარე: თბილისი, დ----- აღმაშენებლის ხეივანი მე-1- კმ. N6) 14 (თოთხმეტი) დღის ვადაში დასაბუთებული გადაწყვეტილების მხარეთათვის გადაცემის მომენტიდან.

მოსამართლე

დ----- წ-----

-